

TEKSTI: MARI KORHONEN
 KUVA: MIRVA HEIKKILÄN ARKISTO

”Aikuiskasvatustiede tuo esiin kasvamisen ja oppimisen merkityksen jokaisen aikuisen elämässä”

Erikoistutkijana Turun yliopistossa työskentelevä **Mirva Heikkilä**, 41, pitää tärkeänä, että tutkimuksen ja opetuksen välistä yhteyttä vaalitaan.

MINUSTA TULI TUTKIJA, kun löysin mielenkiintoisen graduaiheen. Aikuiskasvatustieteen pro gradusani tutkin alanvaihtajien ammatillisen identiteetin muutosta. Olin itse alanvaihtaja, ja aikuiskasvatustiede tarjosi valtavasti ymmärrystä minusta itsestäni. Työllistyin jo opintojeni aikana projektipäälliköksi opettajankoulutuksen OVET-kehittämishankkeeseen, jossa minulle avautui mahdollisuus väitöskirjan tekemiseen. Tutkimus on sittemmin vienyt minut mukanaan. Koen itseni ennen kaikkea kirjoittajatyypiksi – parasta työssäni on, kun saan päälle kunnan kirjoitusflow'n.

JOS EN TUTKISI, voisin työskennellä esimerkiksi koulutuksen suunnittelu- tai kehittämistehtävissä. Turun yliopisto on minulle rakas työpaikka. Olen työskennellyt siellä useissa eri tehtävissä, ja monenlaista kiinnostavaa olisi varmasti vielä koettavana. Tutkimuksen ja opetuksen välinen yhteys on minulle sydämenasia. Pidän tärkeänä, että opiskelijat ymmärtävät, miten tieteellistä tietoa tuotetaan, ja että he saavat itsekin oikeat työkalut tähän.

AIKUISKASVATUSTIEDETTÄ TARVITAAN yhteiskunnassa nostamaan esiin sitä, miten paljon aikuisenakin kasvetaan, opitaan ja kehitytään – niin

koulutuksessa, työelämässä kuin henkilökohtaisissa elämänpireissä. On sekä onni että epäonni, että olemme kaikki keskeneräisiä. Tämä avaa oven aikuiskasvatukselle. Olen huomannut, etteivät kasvatustieteet ole kovin tunnettu tieteenala, ja korostan mielelläni niiden antia aina sopivan hetken tullen. Tieteenalan merkitystä on tärkeä tuoda esille, koska kasvatustieteet ja oppiminen koskettavat meitä kaikkia.

PARAIKAA SELVITÄN useita aiheita. Olen mukana FINSKI-projektissa, jossa tutkimme suomalaisten tiedepääomaa, sekä SITE-projektissa, jossa tarkastelemme luokanopettajien ammatillisen osaamisen kehittymistä. Opettajien ja opettajaopiskelijoiden ammatillinen identiteetti ja toimijuus ovat kulkeneet mukanani jo pitkään. Viime aikoina olen myös paneutunut teoreettiseen työhön ja julkaissut useita artikkeleita tutkimusperustaisesta opettajankoulutuksesta.

ESIKUVANANI PIDÄN aikuiskasvatustieteen yliopistonlehtorin tehtävästä vastikään eläköitynyttä kollegaani **Anne Laihoa**. Hänen ohjauksessaan valmistui graduni, jonka pohjalta kirjoitin ensimmäisen tutkimusartikkelini *Aikuiskasvatukseen*. Anne on lämmin ja hauska kollega, jonka viisas elämäkokemus tekee

OLEMME KAIKKI KESKENERÄISIÄ – TÄMÄ AVAA OVEN AIKUISKASVATUKSELLE.

keskusteluistamme nautinnollisia. Toinen esikuvani on väitöskirjani ensimmäisenä ohjaajana toiminut ja nykyinen esihenkilöni professori **Mirjamaija Mikkilä-Erdmann**. Hänen energisyytensä ja rohkeutensa ovat kerrassaan häkellyttävän ihailtavaa.

SEURAAVAKSI HALUAN TUTKIA, miten luokanopettajaopiskelijat onnistuvat tietotekstien lukemisessa ja kirjoittamisessa, kun heidän tulee yhdistellä tietoa monista lähteistä. Tutkimus on osa FINSCI-projektia ja erittäin ajankohtainen. Nykypäivän haasteellisessa tietoympäristössä toimiminen ei ole helppoa kenellekään, saati sitten opettajalle, jonka on opettaakseen ymmärrettävä monimutkaisia, maailmanlaajuisiin kriiseihin kytkeytyviä ilmiöitä.

KOLLEGOILTANI SAAN tukea ja kannustusta. Välillä työni on yksinäistä, mutta kollegojen kanssa onneksi nauru raikaa – lähinä tai etänä.

KUN EN TUTKI, minut voi löytää vaikkapa kuntosalilta, tanssisalilta tai jäähallilta. Jotkin harrastukseni ovat hieman räväköitä, ja joskus yliopiston ulkopuoliset ihmiset kyseenalaistavat, miten yliopistoihminen voi vaikkapa twerkata. Minulle yliopisto on kuitenkin aina ollut paikka, jossa liikkuu jos jonkinlaista ”hiihtäjää”. Monimuotoisuus ja sallivuus ovat todella arvokkaita asioita. Tutkijan työ edustaa minulle vapautta ja luovuutta, ja samoja periaatteita vaalin muutenkin elämässäni.

Klassikko, johon palaan

Rytmimusiikki ja lantion liike – muuten käy elämä ankeaksi.

Työnsä ulkopuolella kasvatustieteen tohtori ja oikeustieteen maisteri Mirva Heikkilä kertoo olevansa melko tyypillinen ”poikien äiti”.

Tutustu Mirva Heikkilän julkaisuihin

Heikkilä, M. & Eriksen, A. (2024). Polyphonic agency as precondition for teachers' research literacy. *Educational Philosophy and Theory*, 56 (1), 63–73. <https://doi.org/10.1080/00131857.2023.2224560>

Heikkilä, M. & Hermansen, H. (2024), painossa. Epistemic coherence in teacher education. Teoksessa V. Domovic, G. Doetjes, M. Mikkilä-Erdmann & K. Zaki (toim.) *Coherence in European Teacher education. A Comparative Approach*. Wiesbaden: Springer.

Sarja vie aikuiskasvatuksen tutkijan arkeen ja verkostoihin. Sen tuottaa Aikuiskasvatuksen Tutkimusseura.